Duns Scotus, Johannes; O'Fihely, Maurice [Sonst.]; Hamann, Johann [DruckerIn]; Asulanus, Andreas [DruckerIn]: Questiones subtilissime Scoti in metaphysicam Aristotelis

Venedig, 20.VIII.1499 [GW 9066] [Sack 1292] Seite 149a

¶ Subtilissimi Doctoris Magistri Joan/
nis duns Scoti Ordinis Minorum: De
pmo oim rerũ pncipio Tractatus singula
ris ac ppe diuinus Incipit.

Primũ rerum princi/

piũ mihi ea credere sapere ac pferre cõce/
dat que ipsius placeant maiestati: ⁊ ad eius
contemplationẽ eleuent mentes nostras.

Caplm primũ.

Domine de/
us noster Moysi fuo
tuo d tuo nomie filijs
israel pponendo a te
doctore vacissimo sci/
scitanti: Sciens qd de
te posset ɔcipe intells
mortaliũ nomẽ tuũ bñdictũ referãs respõ
disti: Ego sum q sũ. Exo. 3. Tu es verũ eẽ:
tu es totũ esse: hoc credo: hoc si mihi esset
pole scire vellẽ. Adiuua me dñe inquirentẽ
ad quantã cognitiõem de vero eẽ qd tu es
possit ptingere rõ nr̃a nãlis ab ente: quod
de te pdicasti inchoãdo. ¶ Cũ uis aũt entis
sint plurime passiões: q̃x ɔsideratio vale/
ret ad ppositũ psequendũ: Tñ de ordine
eẽntiali tanq̃ de me⁹ fecundiori pmo pse
quar isto mõ. ¶ In pmo. c. q̃ttuor diuisio/
nes ordinis pmittã ex qb⁹ colliget q̃t sunt
ordines eẽntiales. Manifestatio vero di/
uisiõis tot reqrit: pmo vt diuidẽtia notificẽ
tur: ⁊ sic oñdant ɔtineri sub diuiso. scdo vt
diuidentiũ repugnãtia declaret. tertio vt
pbet diuidẽtia euacuare diuisum. Primũ
fiet in hoc. c. alia in scdo. hic igit diuisiões
narrãdo ponã ⁊ rõnes diuidẽtiũ assigna/
bo. ¶ Accipio aũt ordinẽ eẽntialẽ ñ stricte
vt qdã loquunt dicẽtes posteri⁹ ordinari
ad pus. Sz pus vel pmũ eẽ supra ordinẽ:
sz cõiter put ordo est relo eqpantia dicta d
pori respectu posterioris: ⁊ ecõuerso: put
sez ordiatũ sufficiẽt diuidit p pus ⁊ poste/
rius. Sic igit q̃nq̃ de ordine: q̃nq̃ de pori
tate ⁊ posterioritate fiet sermo.

Dicendũ igit pmo q ordo essen/
tialis videt pmaria sui
diuisiõe diuidi: sic equocũ in equocata. s. in
ordinẽ eminẽtie: et in ordinẽ depẽdentie:
pmo mõ pus dicit eminẽs: ⁊ posteri⁹ excel
sum. ¶ Et vt breuiter dicat. Quicqd est no
bili⁹ et pfecti⁹ fm eẽntiã est sic pus: hoc mõ
poritatis: pbat Arist. 9⁰. meta. actũ esse po/
rem potẽtia: vbi illud pus vocat fm subaz
⁊ spẽm: q̃cũq̃ inqt gñatione sũt posteriora T. c. 15.
illa specie et suba sũt pora: scdo mõ p⁹ dr a T. c. 19.
q aliqd dpẽdet ⁊ posteri⁹ qd dpẽdet ab illo
¶ Huius poris hanc intelligo rõnẽ: quaz
etiã Ar. 5. meta. testimonio plonis oñdit:
pus fm naturã ⁊ essentiam est illud qd cõ/
tingit esse sine posteriore: nõ ecõuerso: qd
ita intelligo: q lz prius necessario esset po
steri⁹: ⁊ ideo sine ipo eẽ nõ possit: hoc tamen
nõ est: qz ad esse suũ egeat posteriori: sz ecõ
uerso: qz si ponat nõ esse posteri⁹: nõ min⁹
prius erit sine inclusione cõtradictiõis: nõ
sic ecõuerso: quia posterius eget pori: quã
indigentiã possum⁹ dependentiã appella
re: vt dicamus: omne posterius essentialr
a priori necessario dependere: nõ ecõuer/
so: lz quãdoq̃ posterius necessario sequat
illud prius. Et q̃uis ista possint dici pri/
us ⁊ posterius fm subam ⁊ spẽm: sicut alia
dicta sunt: tamen ad distincte loquendũ di
cuntur prius ⁊ posterius fm dependẽtiaz
ordine fm eminentiã in diuisio manente
subdiuidẽdo ordinẽ depẽdẽtie: qz dpẽdẽs
aut est cãtum: et illud a quo depẽdet est cã
eiusdẽ: aut dependẽs est cãtũ remotius ali
cui⁹ cause: ⁊ illud a quo dpẽdet est causatũ
ppinqui⁹ eiusdẽ cãe. ¶ Ratio pmi mẽbri
huius diuisionis scde satis nota est. Et q
illud ɔtinet sub diuiso. pz. n. quid cã. quid
causatũ: ⁊ q causatũ essentialr dependet a
causa: ⁊ q causa est a qua essentialr depen
det fm rõnẽ supra positã prioris h diuisi.
¶ Sed scdm mẽbrũ hui⁹ scde diuisiõis: nec
in se pz. nec q̃lr sub diso ɔtinet: ¶ Primũ
declarat sic: Si eiusdẽ cãe sint due effect⁹
quorũ vn⁹ pus ⁊ imediati⁹ nat⁹ est cãri ab
illa causa: ali⁹ autẽ nõ nisi isto imediatiore
iam causato: dico illũ aliũ esse posteri⁹ cau
satũ r⁰ eiusdẽ cãe: ⁊ imediatiorez iã cãtuz
pus cãtũ h est rõ hui⁹ mẽbri. ¶ Ex h scdo
oñdo q ɔtinet sub diuiso q. s. effect⁹ remo
tior depẽdet eẽntialr a ppinqore: tũ qz nõ
põt esse illo ñ existẽte: tũ qz illa causalitas
cãe respicit illa ordinate: ergo et ecõuerso
illa hñt ordinẽ essentialẽ iter se: vt cõpant

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/duns1499/0301
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST